

прѣдъ далъ нѣкои понятія за страданія-та и смърть-тъ си (Мат. 12; 40: Іоан. 3; 14), но сега начинъ да говори ясно както казува Марко “И говореше слово-то явно.” Мар. 8; 31.

П. Що е явно отъ тия думы Христовы?

О. Явно е че Христосъ не умрѣ съ принужденіе, но самоволно прѣдаде себе си жертвѣ за животъ-тъ на свѣтъ-тъ. Отъ начало той прѣдвиждаше страданія-та си и самоволно положи душѣ-тъ си за насъ. “Никой не ми ѣхъ отнема, но азъ отъ самосебе си ѣхъ полагамъ.” Іоан. 10; 18.

П. Каквы чувства трѣбува да ся подбуждаютъ въ сърдца-та ни отъ явленіе-то на любовь-тъ Іисусовѣ къмъ насъ?

О. Сърдечна признателность и гореща любовь къмъ него. “Никой нѣма по голѣмѣ любовь отъ тѣхъ, щото да положи нѣкой душѣ-тъ си за пріатели-ты си.” Іоан. 15; 13. Рим. 5; 8. И като Іисусъ Христосъ Създателъ-тъ на небо-то и на землѣ-тъ ни е изявилъ тѣхъ голѣмѣ любовь, каквѣ любовь трѣбува ный да имамы къмъ него?

П. Защо трѣбуваше Іисусъ да бѣде убитъ?

О. За да удовлетвори законъ-тъ Божій съ пожертвованіе на себе си, щото Богъ да можаше да е праведенъ и да прощава грѣшници-ты. (Рим. 3; 26). Ако бѣше Богъ простилъ грѣшници-ты безъ удовлетвореніе, той щѣше да развали и унищожи свой-тъ си святъ законъ.

П. Но не бѣше ли възможно съ свои-ты си